

ἢ ἂν φίλους, ἢ χ' ἢ πῶν πορῶν ἀφ' ἡμετέρων. ἂν
 ἀπ' φιλοῦσι δὲ μὲν πορῶν ἢ πορῶν ἢ δὲ πορῶν
 πορῶν ἀφ' ἡμετέρων καὶ τὰ ἀγαθὰ βούλονται
 τοῖς φιλοῦσιν ἐκείνων ἢ πορῶν καὶ τὰ πορῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρων καὶ φιλοῦσιν τὸν φίλον, τὸ
 αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλοῦσιν ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος
 γυμνασίου, ἀγαθὸν γίνεται ὁ φίλος. ἐκείνους
 οὐ φίλοι εἰσι τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἴσον ἀ-
 ταποδίδωσι τῇ βουλήσιν καὶ τῷ εἶδει· λέγε-
 ται γὰρ φιλότις ἢ ἴσότης. μέγιστα δὲ τῇ τῷ
 ἀγαθῶν ταῦτα ἴσότης. Ἐν δὲ τοῖς σπουδαῖς
 καὶ πορῶν πορῶν ἢ πῶν γίνεται ἢ φίλος, ὅσοι
 δυσκολώτεροι εἰσι, καὶ ἢ πῶν τοῖς ἡμετέροις
 χείρονα ταῦτα γὰρ θηλαί μάλιστα εἶδη φιλο-
 καὶ, καὶ ποιητικῆς φιλίας· διὸ νέος μὲν γίνον-
 ται φίλοι ταχὺ, πορῶντα δὲ οὐ οὐ γὰρ γί-
 νονται φίλοι, οἱ μὴ χείρονα ὁμοίως δὲ
 οὐδ' οἱ σπουδαῖ· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι, ὅσοι μὲν
 εἰσι ἀλλήλοις. βούλονται γὰρ ταῦτα, καὶ ἀ-
 ταποδίδωσι εἰς ταῦτα χείρας· φίλοι δὲ οὐ πάν-
 τῶν εἰσι, διὰ τὸ μὴ συμμεμενῆσαι μὴδὲ χείρας
 ἀλλήλοις· ἀδὲ μάλιστα εἶδη δικαί φιλίας.
 πολλοὶ δὲ εἶδη φίλον, καὶ τὰ τελεῖται φι-
 λίας ἐν ἐνδέχεται, ὡς περὶ οὐδ' ἔραν πολλῶν
 ἀμφοῖν εἰσι γὰρ ἰσοβουλῆ. τὸ τοῦτο δὲ πορῶν
 εἶνα περὶ φιλοῦσιν γίνονται. πολλοὶ δὲ ἀμφοῖν τῷ ἴ-
 σῳ ἀμφοῖν σφρόδρα, οὐ βούλονται ἴσως δὲ οὐδ'
 ἀγαθόν εἶδη· δὲ δὲ καὶ ἐμπερίαν λαβεῖν, καὶ
 ἐν συμμενῆσαι χείρας, ὁ παρὰ χείρας. διὰ
 δὲ τὸ χεῖρονα δὲ καὶ τὸ ἴσον, πολλοὶ ἀμ-
 πορῶν ἐνδέχεται· πολλοὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἐν
 ὀλίγῳ χείρας ἀμφοῖν. πούτων δὲ μέγ-
 λον εἰσι φίλοι ἢ διὰ τὸ ἴσον, ὅταν ταῦτα
 ἴσῳ ἀμφοῖν γίνονται, καὶ χείρας ἀλλή-
 λους, ἢ τοῖς αὐτοῖς· οἳ γὰρ νέος εἰσι ἀφ' ἡ-
 λίας· μέγλον γὰρ ἐν ταῦταις τὸ εὐεθέριον.
 ἢ δὲ διὰ τὸ χεῖρονα, ἀγοραίων· καὶ οἱ μα-
 κάροι δὲ, χεῖρονα μὲν οὐδὲν δέονται, ἢ
 δέων δὲ συζῆν μὲν γὰρ βούλονται πορῶν· τὸ δὲ
 λυπηρῶν, ὀλίγον μὲν χείρας πορῶν, συμμενῆσαι
 δὲ οὐδέτις ἀμφοῖν, οὐδ' αὐτὸ ἀγαθόν,
 εἰ λυπηρῶν αὐτῷ εἶδη· διὸ τῶν φίλοις ἢ πορῶν
 χείρας. δὲ δὲ ἴσως καὶ τῶν ἀγαθῶν πού-
 τῶν εἰσι, καὶ ἐν αὐτοῖς· οὕτω γὰρ αὐ-
 τοῖς ἰσοβουλῆ ὅσα δὲ τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἐν
 ταῖς ἐξουσίαις διηρημένοι φαίνονται χείρας
 τοῖς φίλοις· ἀλλοὶ γὰρ αὐτοῖς εἰσι χείρας,

A ctio enim nihilominus est erga inanima-
 ta. cum electione verò redamant : at ele-
 ctio ab habitu est : & bona volunt iis quos
 amant, illorum causa non ex affectu, sed
 ex habitu : & amantes amicum, quod sibi
 ipsis bonum est, amant. bonus enim vir a-
 micus effectus bonum est sibi, cui est ami-
 cus. uterque igitur & quod sibi bonum
 est, amat : & æqualem vicem voluntati &
 iucunditati refert. æqualitas enim amicitia
 dicitur. At hæc in bonorum amicitia
 maximè insunt. In austeris verò & seni-
 bus eo minus amicitia fit, quo sunt mō-
 riores, minùsq; consuetudinibus gau-
 dent : hæc enim maximè videntur esse a-
 mica, amicitiaq; effectrica. atque idcirco
 iuvenes citò amici efficiuntur : senes
 non ita : quippe cum non fiant amici il-
 lis, quibus non oblectantur. Simili mō-
 do quoque austeri. sed hi beneuoli qui-
 dem inter se sunt, quia bona volunt, & ad
 indigentias subueniunt : amici tamen non
 admodum sunt, propterea quòd non si-
 mul diem traducunt, neque mutua con-
 suetudine delectantur, quæ ad amicitiam
 pertinere maximè videntur. At verò vti
 multis quispiam sit amicus amicitia per-
 fecta, fieri non potest, quemadmodum ne-
 que ut amore multorum simul aliquis capi-
 atur. exuperationi enim simul hoc est.
 quod autem est huiusmodi, ad vnum spe-
 ctare natura consuevit. Multos verò ei-
 dem simul vehementer placere, non facile
 est : fortasse etiam neque bonum esse. op-
 us præterea est & experimentum capere,
 & consuetudine uti : id quòd perquam diffi-
 cile est. Ob utilitatem tamen & iucundita-
 tem fieri potest, ut multis quis placeat :
 multi enim tales sunt : & in breui tem-
 pore ministraciones fiunt : Magisq; ex his
 ea similis est amicitia : quæ ex iucunditate
 existit, cum eadem ab utrisque exhiben-
 tur : & se mutuo, vel iisdem oblectantur :
 cuiusmodi iuuenum amicitia est : magisq;
 in his quod liberale est, conspicitur. Quæ
 verò est ob utilitatem, vulgarium
 hominum est. Et beati vtilibus minimè
 indigent, sed iucundis, vult enim si-
 mul cum aliquibus vivere, & molestiam
 paruo tempore tolerant. nam assidue susti-
 neret nemo : quin ne bonù quidem ipsum,
 si molestum ipsi esset, idcirco amicos iucun-
 dos querunt. fortasse verò oportet ut
 etiam bonos, cum tales ipsi sint : & sibi
 ipsis item bonos. ita enim ipsis inerunt ea,
 quæ amicis inesse debent. At qui in pote-
 statibus constituti sunt, distinctis amicis

vti videntur: alij enim ipsis vtilis, alij iucundi sunt. ut autē utraque iidem exhibeant,